

ОДЕСЬКИЙ МІФ У КОНТЕКСТІ ТУРИСТСЬКОЇ АНІМАЦІЇ

Жихарева Д., Єпур А.

Науковий керівник - доц. каф. «Культурологии и искусствоведения», канд. философ. наук, доц. Кривоцюк Л. І.

Туризм у сучасному його розумінні з'явився майже півтора тисячоліття тому і за цей час перетворився із захоплення нечисельної частини еліти в масове явище. В умовах ринкових відносин він не може існувати без анімаційних технологій, спрямованих на організацію розваг людини. Тому у сучасному туропереїтингу сформувався новий напрямок – туристична анімація.

Анімаційна діяльність у туризмі спрямована на вирішення завдань розважального, пізнавального, оздоровчого та релаксаційного характеру, пов'язана з культурною спадщиною, об'єктами туризму, туристичними маршрутами та програмами.

«Анімація по – Одеські»: «одеський міф» в образній формі передає суть феномена Одеси, її колорит. Завдяки яскравим враженням, отриманим під час участі в анімаційних заходах, долучення до знань про особливості історії міста та його культури, турист краще відчуває колорит Одеси.

«Одеський міф» як знак культурної самоідентифікації, сприяє утриманню меж одеської самобутності, тобто дотримання певних правил, щоб бути «своїм». Його специфіка полягає у тому, що він пов'язаний з такими артефактами локальної культури, як «одеська мова» та «одеський гумор». У нього є свої герої, які з часом змінюються.

Сучасний «одеський міф»: «Сонькіна маліна» на Малій Арнаутській – музей – ресторан «босоти» і «королів». Театр одеського колориту «Наші люди» як приклад туристської анімації.

Доля «одеського міфу»: «одеський міф» використовується з комерційною метою, стає елементом масової культури, кітчем, «вторинною семіологічною системою».